

Kommunalpolitisk Topmøde 2008

Minikonference om attraktive arbejdspladser ”Den folkevalgte arbejdsgiver”

①

Som kommunalbestyrelse er man arbejdsgiver – ofte en af kommunens allerstørste. Hidtil har det været god latin, at politikerne i praksis har placeret chefkasketten på kommunaldirektørens hoved. Det åbne spørgsmål er, om den arbejds- og ansvarsdeling mellem politisk og administrativ ledelse holder til presset, når man ser på fremtidens kommunale arbejdsmarked.

Et desværre ikke helt urealistisk scenario er, at manglen på arbejdskraft i den borgernære service skaber stigende utilfredshed blandt både borgere og medarbejdere. Hvis kvaliteten og trivslen falder på de kommunale arbejdspladser, vil borgerne uundgåeligt rette spørgende blikke mod de folkevalgte. Hvad vil vi som arbejdsgivere gøre ved det?

Til den ene side har kommunalbestyrelsen ganske vist bemyndiget KL til at indgå bindende aftaler om løn og arbejdsvilkår for de ansatte. Til den anden side har den delegeret forvaltningen af kommunens egen løn- og personalepolitik til kommunens administrative ledelse. Men derimellem er der stadig en rolle, der skal udfyldes som politisk leder og arbejdsgiver.

Som kommunalpolitiker, der kan bidrage til at skabe attraktive arbejdspladser, kan man fx spørge sig selv:

- Er vi som politisk arbejdsgiver tydelige nok i vores forventning til forvaltningens stadige kvalificering og inspiration uden for kommunen?
- Hvilke muligheder har vi for at bidrage til, at kommunen bliver en attraktiv arbejdsplads?
- Hvordan kan vi i vores offentlige virke være med til at præge både ansattes og omverdenens opfattelse af kommunen som arbejdsplads?
- Hvilke data og signaler skal vi som kommunalbestyrelse holde øje med – og reagere på: personaleomsætning, sygefravær, arbejdsmiljø og aldersprofil etc.?

Minikonferencen lægger op til en fordomsfri drøftelse af kernen i og grænserne for rollen som folkevalgt arbejdsgiver. Det sker med afsæt i såvel private og offentlige arbejdsgiveres erfaringer med at udvikle og brande attraktive arbejdspladser.

Kommunalpolitisk Topmøde 2008

Minikonference om sundhed

”Borgernes sundhed – dit ansvar”

Kommunerne er for alvor blevet storaktionærer i danskernes folkesundhed. Desværre er det ikke noget helt sundt foretagende, de har fået ansvaret for. Borgerne i vores nabolande lever flere år længere end os. Vi har i dag flere sygemeldte end arbejdsløse. 40 pct. af befolkningen lider af en kronisk sygdom, og andelen vokser. En stor del af forklaringen er, at mange af os lever usundt - mod bedre vidende.

Ansvar for at forebygge de folkesygdomme, der begrænser borgernes livskvalitet, ligger ikke kun på lægens bord, men i høj grad også på kommunalbestyrelsens.

Det er fx kommunalpolitikere, der skal prioritere mellem de mange mulige strategier inden for forebyggelse og sundhedsfremme. De folkevalgte skal også vise vejen for det nødvendige samarbejde med det behandlende sundhedsvæsen om indsatsen for de kronisk syge. Og lykkes det via sammenhængende tiltag at holde borgerne i den billige ende af sundhedsvæsnets net, vil det kunne mærkes i kommunekassen.

Folke-usundheden rejser mange vigtige spørgsmål til kommunalpolitikere:

- Hvordan bliver vi bedre til at forebygge livsstilssygdomme?
- Hvordan kan vi spille tættere sammen med de praktiserende læger – og med sygehusene?
- Ud fra hvilke principper skal de knappe sundhedskroner prioriteres?
- Kan vi skabe mere sammenhæng i forebyggelsen på tværs af forvaltninger?

Knap halvdelen af alle kommuner har i dag en sundhedspolitik – og resten er på trapperne. Minikonferencen vil bl.a. stille skarpt på, hvad man som kommunalpolitiker kan gøre for at fremme en fokuseret og effektiv sundhedsindsats for kommunens borgere.

Kommunalpolitisk Topmøde 2008

Minikonference om borgerbetjening ”Den forventningsfulde borger”

3

Danskerne er på godt og ondt blevet kritiske forbrugere – også af kommunal service. Den kvalitet, tilgængelighed og høflighed, de oplever hos deres bank, rejsebureau og tankstation, vil de også gerne møde på rådhuset, hos Borgerservice, på skolens kontor og hos hjemmehjælperen.

Borgerne forventer, at kommunen anerkender og indretter sig efter deres behov. At de altid bliver behandlet fair og med den respekt, der tilkommer en sponsor. At hjælpen er nær – også efter fyraften, når børnene er lagt i seng eller lørdag formiddag.

Landspolitikkerne har deres del af æren for borgernes serviceforventninger.

Men det ændrer ikke ved, at det er de kommunale politikere; der får bifaldet eller balladen for god og dårlig borgerbetjening. ”God offentlig service” er derfor blevet en vigtig målestok i det kommunalpolitiske arbejde, og mange kommunalbestyrelser er i gang med at formulere en egentlig politik for god borgerbetjening.

Indholdet i en sådan politik giver langt fra sig selv, men kræver netop kommunalpolitikernes svar på spørgsmål som:

- Har vi den nødvendige føling med borgernes forventninger og behov? Og kender borgerne politikken og prioriteringen bag vores borgerservice?
- Hvad mener vi skal kendetegne ”god offentlig service” i det daglige møde mellem borgerne og de kommunale ledere og medarbejdere? Og hvordan agerer vi, når vi hører kritik af kommunens service?
- Er vi parate til at skubbe borgere over på digitale platforme og prioritere de udsatte grupper, så ingen tabes på gulvet?
- Hvordan prioriterer vi kommunens borgerservice, fx åbningstider vs. sagsbehandling, mange små vs. få store servicebutikker mv.?

Minikonferencen går tættere på de politiske dilemmaer i at levere god offentlig service. Vi søger også svar på, hvad kommunerne konkret kan gøre for at skabe fremtidens borgerbetjening.

Kommunalpolitisk Topmøde 2008

Minikonference om beskæftigelse ”Den knappest ressourc

4

Vi står foran et tiår, hvor der bliver trængsel ved udgangen fra arbejdsmarkedet – ikke mindst i kommuner og regioner, hvor hver tredje medarbejder nu har rundet de 50 år.

At erstatte de erfarne medarbejdere med nye kvalificerede kræfter bliver formentlig kommunernes mest kritiske opgave. Lykkes den ikke, går det ud over ældrepleje, folkeskoler, dagtilbud og borgerservice.

Og lykkes det ikke at skaffe de private virksomheder de nødvendige hænder og hjerner, er det selve grundlaget for vores vækst og velstand, der er på spil.

Det politiske ansvar for en effektiv beskæftigelsesindsats ligger hos kommunalbestyrelserne. Derfor skal de folkevalgte være fortrolige med beskæftigelsespolitikens ”instrumentbræt”: Hvad kan man gøre, og hvordan virker det?

Succes med beskæftigelsen styrker samtidig kommunalbestyrelsens muligheder for at løfte sin opgave på andre vigtige ansvarsområder som fx erhvervsudvikling, socialpolitik og integration. Det er derfor en særlig politisk udfordring at formulere strategier, hvor disse områder er tænkt kreativt sammen.

Som kommunalpolitikere bør vi blandt andet søge svar på spørgsmål som:

- Hvordan vil vi styrke jobcentrenes muligheder for at bidrage til at skaffe den nødvendige arbejdskraft i såvel private som offentlige virksomheder?
- Hvilke virkemidler vil vi bruge i kampen for at sikre kvalificeret arbejdskraft på de store velfærdsområder? (Og hvordan?)
- Vil vi rekruttere mere udenlandsk arbejdskraft, nedsætte sygefraværet og/eller få flere langtidsledige og indvandrere ind på arbejdsmarkedet eller ...?
- Hvad kan vi gøre for helt konkret at sikre samspil mellem beskæftigelsespolitikken og fx sygdomsbekæmpelse, forebyggelse og uddannelse – og med relevante aktører i og uden for kommunen?

Minikonferencen koncentrerer sig om kommunens rolle og de konkrete muligheder, kommunalbestyrelsen har for at håndtere en af fremtidens største velfærdsudfordringer.

Kommunalpolitisk Topmøde 2008

Minikonference om kommunikation ”Velkommen på forsiden”

5

Medierne har lagt fløjshandskerne på hylden, når de dækker den kommunale verden. Og tak for det. Kommunerne har fortjent al den opmærksomhed, der følger med rollen som danskernes hovedleverandør af velfærd. Også den kritiske. Svigt er heldigvis ikke hverdagskost i danske kommuner. Men de dårlige historier findes, og derfor finder de også vej til ubehagelige forsider og skarptvinklede tv-indslag.

Det er en forestilling, man som kommunalpolitiker må forholde sig til – inden man en dag kommer til at spille hovedrollen i den. For de politikere, der forstår at betjene pressen på en saglig og professionel måde, står ikke bare fastere i stormvejr. De har også bedre muligheder for selv at sætte den politiske dagsorden via medierne.

Den nærgående interesse for kommunale forhold gælder ikke kun de landsdækkende medier. De regionale medier har gennemgået deres egen strukturreform, som har koncentreret de journalistiske kræfter på færre og større redaktioner. Det betyder, at fx et regionalt dagblad i dag kan ofre mere research og spalteplass på den enkelte kommune, fordi det ikke skal dække 40 kommuner, men kun ti.

Den nye medievirkelighed afføder spørgsmål til kommunalpolitikerne:

- Hvordan kan vi bruge de nye mediemuligheder aktivt og offensivt?
- Hvordan kan vi forberede os på en tættere og måske mere kritisk dækning af kommunens virkelighed i den lokale, regionale og landsdækkende presse?
- Hvordan kan vi bedst undgå ”møgsager” i medierne – og håndtere dem, når de alligevel dukker op?
- Hvad betyder mediernes nye rolle for vores øvrige kommunikation og direkte dialog med borgere, foreninger, erhvervsliv m.fl.?

Minikonferencen sætter fokus på både de strategiske og de praktiske sider af kommunalpolitikeres forhold til medierne. Vi skal ikke kun forstå mediernes spilleregler bedre, men også gerne styrke vores lyst og evne til selv at komme ind i kampen.